

Men SF kan ikke være bekendt at rejse et spørgsmål og så stille op til debatten her mandstærkt og udnyttende den fulde taletid, men ikke antyde for den tørstende verden, hvordan vi skal bære os ad med at gøre det, vi alle så gerne vil. Det synes jeg ikke man kan være bekendt. I burde have været bedre forberedt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Arne Melchior gjorde sig meget lystig over – og får det nu stærkt, stærkt med fra udenrigsministeren – at SF snakker om at målrette sanktionerne. Det var aldeles latterligt, mente hr. Arne Melchior, for hvad betød det dog?

Det mystificerer mig en lille smule, for jeg har fået udleveret et stykke papir – det er muligvis et falsum – der hedder »Forslag til vedtagelse«, hvor jeg kan se, at en af forslagsstillerne er en Arne Melchior fra CD – ikke hr. Arne Melchior, der står Arne Melchior fra CD – og der hedder det i en pind, at man skal støtte FN's initiativer, der tager sigte på at målrette sanktionerne mod det irakiske regime osv. osv. osv.

Jeg vil bare spørge hr. Arne Melchior: Har hr. Arne Melchior trukket sin støtte til dette forslag tilbage?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Vi har i SF ikke forestillet os, at vi kom med den ultimative løsning nu her, og vi har heller ikke forestillet os, at vi fandt den her i Folketingssalen.

Som jeg sagde før, synes vi faktisk, at vi har opnået en hel del, forstået på den måde at der faktisk er sat fokus på civilbefolkningens lidelser, og at der også i det forslag til vedtagelse, der ligger nu, faktisk er en tilkendegivelse om, at man skal målrette sanktionerne, således at civilbefolkningen rammes mindst muligt. Jeg synes faktisk, det er meget vigtigt, at det er et udgangspunkt.

Det her er jo også en proces i det internationale samfund, hvor det ikke er uvæsentligt, hvad det er for nogle ting, man melder ud skal være forudsætningen for de løsninger, der skal findes, når der skal forhandles. Og der synes vi, det er et vigtigt signal, man giver videre.

Så er der spørgsmålet om Saddam Hussein. Vi kan jo alle sammen slå hinanden i hovedet med nogle ting, hvor der ikke er klare løsninger. De

sidste 10 år har jo ikke vist – må jeg sige til hr. Arne Melchior – at Saddam Hussein er blevet svagere på grund af sanktionerne. Det har ikke været løsningen på det. Hvordan skal vi så tro, at det fortsat er løsningen?

Jeg tror, at hvis vi overhovedet skal have en løsning og få væltet Saddam Hussein, så er det ved at styrke civilbefolkningen og deres modstand mod Saddam Hussein; det er ikke, at vi vælter ham udefra.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, hr. Knud Erik Hansen har da ganske ret i, at der ikke findes klare løsninger, men det er da forespørgeren, der må være nærmest forpligtet til at have dem.

Vi andre følger med i den regelmæssige debat om disse ting året rundt, og vi vidste godt, at dagens debat ikke ville bringe os nærmere nogen løsning, men høflige, som vi er, stiller vi altså op, men det kan da ikke forlanges af os, at vi skal komme med løsninger. Jeg tror ikke, de findes, for så ville de for længst være blevet anvendt. Det er jo ikke tåber, der sidder i hovedstæderne og i alliancekvartererne, som venter på, at SF kommer til med forespørgsel her.

Men vi har altså ikke forespurgt nogen, for vi forventer os intet. Der er ikke en baby og ikke et menneske i Irak, der får en krumme mere mad på grund af denne forespørgsel. Det hindrer ikke, at man kan debattere. Det kan man da sagtens, men man må have et formål, og det formål har jeg ikke fundet.

Og så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard: Jeg ved ikke, om jeg gjorde mig lystig. Der er noget, der hedder tragikomik, og den plejer hr. Søren Søndergaard godt at kunne forstå.

Det, der står i de mange partiers – hvoraf CD er ét – forslag til vedtagelse, er jo bare, at vi skal fortsætte den politik, vi fører. Vi støtter det, der sker. Der står ikke, at der skal ske noget nyt, men kommer der nye forslag, ja, så skal vi selvfølgelig støtte dem.

Vores forslag til vedtagelse er jo kun en nødvendighed affødt af den rejste forespørgsel. Vi vil gerne bekræfte udenrigsministerens og regeringens og det store folketingsflertals holdning, som er den samme i dag, som den var for et år siden, og som den formentlig, hvis der ikke sker store sensationer, også vil være om 3 måneder. Længere frem skal jeg afholde mig fra at spå.